תלמוד בבלי · אחרונים · גליון הש״ס · סדר מועד

גליון הש"ס על סוכה

רבי עקיבא איגר

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

גליון הש"ס על סוכה

רבי עקיבא איגר

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/גליון-השס-על-סוכה/
הקובץ נוצר ב־16 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611161024 של הספרייה.

תוכן העניינים

דף ב: 4
דף ד 4
דף ד: 4
דף ה: 4
דף ז 4
דף ח: 4
דף ט 4
דף יא 4
דף יב 5
דף יב: 5
דף יג 5
דף טז 5
דף יט 5
דף יט: 6
דף כה: 6
דף כו: 6
דף כח 6
דף כח: 6
דף ל 6
דף לא 6
דף לב 7
דף לב: 7
דף לג 7
דף לד 7
דף לה 7
דף לה: 7
דף לו: 7
דף לז 8
דף לז: 8
דף לח 8
דף לט 8
דף מא: 8
דף מב 8
דף מג 8
דף מד 8
דף מד: 9
דף מה: 9
דף מח 9
דף נא 9
דף נא: 9
דף נב 9
דף נג 9
דף נו: 10

דף ב:

גמ' אר"י מעשה בהילני המלכה. עיין עירובין דף צו ע"א תד"ה מיכל ועיין בראב"ן סימן פ"ז:

שם מדרבנן הוא דמחייב. עיין יומא דף פב ע"ב בת"י ד"ה בן שמנה ובמ"ש שם היתה מחנכתם למצוה בעלמא וק"ל ואיך אמרי' בסוגיי' וכ"ת קטן שא"צ לאמו מדרבנן הוא דמחייב ואיהי בדרבנן לא אשגחה ת"ש ועוד וכו'. הא אפי' מדרבנן לא מיחייבה איהי לחנך אותם וצע"ג:

תוס' ד"ה יש בה וכו'. לפי חשבון ד"א לעשרים. עי' תשובת תשב"ץ ח"א סימן קכו:

דף ד.

תוס' ד"ה והוציין וכו' מצטרף בהדי סכך כשר. עי' לקמן דף ט ע"ב תוס' ד"ה הא קא מצטרף:

דף ד:

גמ' לימא תיהוי תיובתיה דר"ה בתרתי. עין זה לקמן דף נא ע"א גיטין דף מא ע"ב:

דף ה:

גמ' שיעורין חציצין. עי' לקמן דף לד ע"א רש"י ד"ה עשר:

דף ז.

גמ' כנגד ראש תור. מלשון המשנה כלאים פ"ב מ"ז:

שם שתיק רב. כעין זה ביצה דף ו ע"א ודף לז ע"ב ב"ק דף יא ע"א ב"מ דף סט ע"ב:

דף ח:

גמ' תנו רבנן גנב"ך. ע' גיטין דף מה ע"ב תוס' ד"ה כל:

דף ט.

גמ' מנין לעצי סוכה. עי' לקמן דף לז ע"ב רש"י ד"ה אסור להריח:

דף יא.

רש"י ד"ה לפרזומא כו' אבל כסות לילה חייב. עי' בשער המלך פ"ג מהלכות ציצית:

דף יב.

גמ' ואימא יין קרוש. עי' יומא דף עו ע"ב תוס' ד"ה גמר שכר בסה"ד:
שם חבילי קש. עיין מ"ל פרק י"ד הלכה ד' מהל' טומאת צרעת:
רש"י ד"ה צאו ההר פסוק הוא בספר עזרא. פסוק זה בנחמי' וכן ברש"י בחומש דברים לב כ"ה ודוגמתו מצינו בעזרא ותתן להם והוא בנחמיה ט וכן בביצה דף טו ע"ב ברש"י ד"ה אכלו משמנים וכן לשון הש"ס לקמן דף לז ע"א וכן בעזרא אומר צאו ההר וזהו ע"פ דברי חז"ל סנהדרין דף צג ע"ב מכדי כל מילי דעזרא נחמיה בן חכליה אמרינהו:

דף יב:

תוס' ד"ה מהו דתימא כו' משמע מהכא דשמיה קיבול. עיין תשובת שבות יעקב ח"א סי' לג:

דף יג.

גמרא שנים מחלוקת ר"י ורבנן כו'. לא זכיתי להבין מה ראיה מחכמים מדמכשירין בדיעבד דמקרי אגד הא בלא אגדו כלל ג"כ כשר בדיעבד כדקתני במתני' לא פסקן ולא אגדן כשר. ובתוס' הקשו דאמאי כשר וכו' ובכ"מ הובא בתי"ט דהגז"ש הוי רק אסמכתא א"נ רק למצוה יהיה איך שיהיה כיון דלא אגדו כשר דיעבד מהיכן נשמע דאגד שנים שמיה אגד וצ"ע:

דף טז.

גמ' תנ"ה וכו' איכא דרמי ליה מירמא. כעין זה לקמן דף לב ע"ב. ר"ה דף כז ע"ב. ב"ב דף יט ע"א ודף כו ע"א:
תוס' ד"ה דלא חזי' וכו' ואפי' חישב. עיין נדה דף ס ע"ב תוס' ד"ה במטלניות:

דף יט.

תוס' ד"ה לא יהא וכו' ונראה כספרים דגרסי התם אויר. עיין עירובין דף י ע"ב תוס' ד"ה עור האסלא:

דף יט:

גמרא א"ל כמאן כר"א שבקת רבנן. עיין שבת דף קמג ע"ב תוס' ד"ה ור' יוחנן הגירסא שלהם כאן א"ל שבקת רבנן. וס"ל דהא דאמרינן כר"א היינו דר"י השיב כר"א:

דף כה:

רש"י ד"ה טמאי מת מצוה וכו' שהכהן מטמא בו. עיין טורי אבן ר"ה דף טז ע"ב ד"ה חייב אדם:

דף כו:

רש"י ד"ה כמיעל וכו' דמפרש במקום אחר. עיין בתשובת נודע ביהודה מהדורא תניינא חא"ח סי' כ:

דף כח.

גמ' כל לרבות את הקטנים. עיין פסחים דף מג ע"ב תוס' ד"ה מאן שמעת:

דף כח:

תוס' ד"ה השווה וכו' בלשון זכר הוא דאמרי' השוה. עיין תוס' יומא דף מג ע"א ד"ה ונתן:

דף ל.

תוס' ד"ה משום כו' וא"ת לקמן דפסלינן לולב של אשירה. זהו אינו קושיא כ"כ די"ל דצריך ליתן טעם לשמואל דלא ס"ל למצוה הבאה בעבירה ועכ"פ ביו"ט ב' דרבנן דמ"מ אשירה פסול משום כתותי וכו' ועדיפא יש להקשות דלמה לי קרא מן הבקר להוציא הנעבד תיפוק ליה משום מצוה הבאה בעבירה:

דף לא.

גמ' לא יביא לא פריש. עי' בטורי אבן באבני מלואים בר"ה דף כח ד"ה הרי:
רש"י ד"ה מחלוקת כו'. וכל המחובר. עי' תשו' פנים מאירות ח"ב סימן קלא וכדבריו כ' המ"א בסי' תרלז:
תוס' ד"ה אבל גזל. כיון דלא קיימא ברשותו של ראובן וכו' ולכך אין קרקע נגזלת. תמוה לי הא אמרינן יצאו עבדים שהוקשו לקרקעות א"כ אם גזל עבדים והכניסן לביתו אין

נגזלים ושטפם נהר אין חייב באחריותן הרי אף דאין קיימין ברשות בעלים והם ברשות הגזלן ואפ"ה אין נגזלות וצע"ג:
שם ד"ה ור"י סבר וכו' כ"ש היקשא. עי' ר"ה דף לד ע"א ברש"י ד"ה ה"ק אי לאו ג"ש. וסנהדרין דף עג ע"א ברש"י ד"ה היקשא. ומנחות דף פב ע"א רש"י ד"ה זאת אומרת:

דף לב.

תוס' ד"ה באשרה דמשה וכו' חליצתה כשרה ולולב ביו"ט שני. עי' עירובין פ ע"ב תד"ה אבל קורה:

דף לב:

גמ' ואיכא דרמי ליה מירמא. כעין זה לעיל דף טז ע"א ר"ה דף כו ע"ב ב"ב דף יט ע"א ודף כו ע"א:

דף לג.

גמ' יש דחוי אצל מצות. עיין סוטה דף טו ע"ב תוס' ד"ה נתאכמו:
שם אר"ח דבר זה רבינו הגדול אמרו. כעין זה לקמן דף לה ע"ב:

דף לד.

גמרא ערבי שתים אחת ללולב. עי' לקמן דף מג ע"ב תוס' ד"ה והביאו ודף מה ע"ב תוס' ד"ה א' ללולב:

דף לה.

גמ' שכן בלשון יווני. כעין זה שבת דף סג ע"ב וש"נ:
תוס' ד"ה לפי שאין כו'. עיין חולין דף קטו ע"ב תוס' ד"ה כלאי הכרם:

דף לה:

גמ' אר"ח דבר זה וכו'. כעין זה לעיל דף לג ע"א:

דף לו:

גמ' והא ר"ח מטביל בה ונפיק. עי' לקמן דף מו ע"ב תוס' ד"ה אתרוג בז'. ובע"ז דף נח ע"ב תוס' ד"ה בצר:

תוס' ד"ה בשבת וכו' ומדקאמר להכניס. עיין בבכור שור ובספרו תבואת שור סי' י"ט סקט"ו:

דף לז.

גמ' וכן בעזרא. עיין מ"ש לעיל בגליון דף יב ע"א ברש"י ד"ה צאו ההר:
שם ורבא אמר לקיחה ע"י ד"א. עיין יומא דף מז ע"ב ברש"י ד"ה רב פפא:

דף לז:

גמ' ואמר רבה הדס במחובר. עיין בר"ן פ"ג דביצה דף קצד ע"א בשם הגאונים הגי' בכאן בהיפוך דהדס במחובר אסור להריח בו אתרוג שרי ע"ש וכ"כ הגהת אשר"י:

דף לח.

גמ' אמר רבא מאי קושיא. עיין זה יבמות דף קח ע"ב:

דף לט.

תוס' ד"ה הלוקח לולב וכו' וקתני סיפא בד"א בע"ח. וכן ברכות דף י"ז ע"א אני בריי וחבירי בריי.

דף מא:

גמ' כמה מצות חביבות. עיין בב"ק דף ט ע"ב תוס' ד"ה אילימא:

דף מב.

תוס' ד"ה אמר אביי וכו' אינן צריכות כוונה. עיין לעיל דף לט ע"א תוס' ד"ה עובר:

דף מג.

תוס' ד"ה ויעבירנו וכו' וטעם ראשון נראה. עיין עירובין דף לב ע"ב תוס' ד"ה הכא באילן:

דף מד.

גמ' שכחום וחזרו ויסדום. שבת דף קד ע"א מגילה דף ג ע"א:

דף מד:

רש"י ד"ה וחד אברויי וכו' כמו וברא. אלו ב' פירושים הם ג"כ ברש"י חולין דף מג ע"ב ד"ה אין חוששין:

תוס' ד"ה כאן במקדש וכו' וב' ימים טובים של גליות אין בהן וצונו. וקשה לי דמ"מ יקשה מברכת על אכילת מצה ועל אכילת מרור בליל ב' דפסח ואולי יש לחלק בין נוסח ברכה בלשון לעשות כן ובין נוסח בלשון על. אח"ז מצאתי שהקשה כן הר"ן עיין בט"ז א"ת סי' ח' ס"ק ו:

דף מה:

שם יכול אני לפטור. עיין אבות דר' נתן פט"ז:

דף מח.

מתני' ניסוך המים. עיין ב"ב דף עט ע"א ברשב"ם ד"ה מים ובשיטה מקובצת שם:

דף נא.

גמרא לימא תהוי תיובתא דר"י בתרתי. כעין זה לעיל דף ד ע"ב וש"נ:

דף נא:

גמרא וטרסיים. עיין ע"ז דף יז ע"ב תוספות ד"ה רבן:

דף נב.

גמרא יצה"ר בתחילה דומה. עי' מדרש רבה בראשית פכ"ב:

שם שנאמר והסרתי. וכן בסמוך (ע"ב) ואידך והסרתי וכו' וכן ברכות דף לב ע"א בכולהו מייתי הך קרא ולא ידעתי אמאי לא מייתי ממוקדם יחזקאל יא יט והסירותי לב האבן מבשרם ונתתי להם לב בשר:

דף נג.

גמרא אליחרף. עיין ירושלמי פ"ט דכלאים ושם איתא בשינוי לשון קצת:

שם משם לתפלת המנחה. בתשובת תשב"ץ ח"ב סימן קס"א הביא סוגיא זו משם לתמיד של בין הערבים משם לתפלת מנחה. ועיין בתשובת הרמ"ע סימן י"ד:

דף נו:

תוס' ד"ה בוצינא וכו' ור"ת מפרש. עיין טורי אבן מגילה דף יב ע"ב תוס' ד"ה היינו דאמרי: